

عنوان مقاله:

مقایسه اثرات هیپارین استاندارد و دالتپارین در پیش گیری از چسبندگی در التهاب عفونی و غیرعفونی پرده صفاق در موش بزرگ

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 62، شماره 3 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مهرداد پورجعفر - گروه بیماری های داخلی دام های بزرگ دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد- ایران

ایرج کریمی - گروه آسیب شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد- ایران

مهدی فرید - گروه جراحی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی شهرکرد، شهرکرد- ایران

احسان مقصودی - دانش آموخته دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد- ایران

خلاصه مقاله:

در مطالعه حاضر اثر هیپارین استاندارد و هیپارین با وزن مولکولی کم در پیش گیری از چسبندگی بعد از جراحی محوطه شکمی مورد مقایسه قرار می گیرند. برای این منظور 48 موش بزرگ به 6 گروه در دو دسته A(1-3) و B(1-3) تقسیم شدند. گروه های A1 و B1 به عنوان شاهد منفی در نظر گرفته شدند. شکافی به طول 3 سانتیمتر در خط میانی شکم ایجاد شد و در روده ها و صفاقی که در معرض دید قرار داشت، التهاب القاء گردید و در دسته B عفونت تجربی ایجاد شد. هر کدام از موش های گروه A2 و B2، 100 واحد هیپارین استاندارد و موش های گروه A3 و B3، 100 واحد دالتپارین به صورت داخل صفاقی دریافت کردند. 21 روز پس از جراحی، موش ها به روش انسانی کشته و شدت چسبندگی های محوطه صفاقی به روش میکروسکوپی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاصل با استفاده از آزمون مربع کای مورد تحلیل آماری قرار گرفت. چسبندگی های صفاقی در گروه های آزمایش در مقایسه با گروه های کنترل، کاهش معنی داری یافت ($P < 0/05$). ولی هیچ تفاوت معنی داری بین گروه های آزمایشی مشاهده نشد ($P > 0/05$). بنابراین، دلتپارین و هیپارین استاندارد در جلوگیری از چسبندگی در التهاب تجربی عفونی و غیرعفونی صفاق مؤثر واقع شده اند. ولی هیچ تفاوت معنی داری بین این دو دارو وجود ندارد ($P > 0/05$). به طور خلاصه، با توجه به همزایی هیپارین های با وزن مولکولی کم در بدن نسبت به هیپارین استاندارد از دالتپارین بیشتر قابل توصیه می باشد.

کلمات کلیدی:

موش بزرگ، هیپارین، هیپارین با وزن مولکولی کم، چسبندگی صفاقی، التهاب عفونی صفاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/350353>

